

NASTRASZYĆ (3) *vb pf*

Oba a jasne.

con 3 sg m by nastraszył (1). ◇ part praet act nastraszywszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Sprawić by ktoś się bał, przestraszyć [kogo] (3) : Rozgniewány Oćiec zámknął ią w iedney komorze/ áby iey náłtrálzył SkarŻyw 151.

nastraszyć czym (2): A Tu pátrzay/ iáki Pan thwoy tu nadobny porządek [...] połthánowić raczył. Náłtrálzywłzy cie ony mi frogóściámi zakonnnemi/ náłthráłzywłzy cie onymi trudnemi liczbámi thwemi/ onymi okrucieńftwy łádow twoich. RejPos 267v.

Formacje współrdzenne cf STRASZYĆ.

JR, TK